

TARTALOM:

Z. Elek Béla: Bevonulás. — Csóri István: Imádság. — Nagy Sándor: Bibliamagyarázat. — Baksy Rezső: Pataki legátus a református világgyűlésen. — Nagy Lajos: Megnyílt a sorompó. — Deme László: Aratott a halál. (Vers.) — Kiss András: Az árnyék. (Vers.) — Merényi Dániel: Október 6. — Kolláth József: Református Keresztyén Ifjúsági Egyesületi munka. — Bertalan Imre: Sárospatak—Sajókesznyéten. — Rivó Zoltán: Ifjúsági elnöki megnyitó beszéd az I. Rákóczi György egyesületben. — Berez Árpád: Illusztrációk. — Z — : Könyvismertetés. — — : Apróhirdetés. — Kóródy Lajos: Álom. (Vers.) — Híreink.

SÁROSPATAKI IFJÚSÁGI KÖZLÖNY

Megjelenik július és augusztus kivételével minden hónap 15.-én.

Előfizetési ára: Egy évre 3 P, félévre 1.50 P. Egyes szám ára 50 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sárospatak, Főiskola.

Köszöntjük az Olvasót!

Ötvennegyedik évfolyamát kezdi a Közlöny. A régi lap új szerkesztősége előre köszön az Olvasónak. Öregnek, fiatalnak és a legfiatalabbnak is köszöni, hogy örökségül szép múltat, reményteljes jövődőt láthat maga körül. A múlt munkásai közül nem egynek a neve a Közlöny lapjairól márványköbe vésetett már. Testük a kriptáé, írásuk scripta, eszméik emlékezte maradó.

Az üdvözlés után néhány szóban a múltról és jövődnkről beszéljessünk.

Nagy időt élt már meg az Ifjúsági Közlöny. 54 év alatt meg is öregedhetett volna, ha évről-évre nem újulna, és ha a múlt ideálja nem lenne örökké új. Nem célunk, hogy az eke szarvára téve kezünket, hátrafelé nézzünk. Csak egy pillantást még: múltunk belátható, a jövő végtelen. És a végtelen a vonzóbb. A múlt is a miénk, azért nem felejtjük, nem feledhetjük. Hiszen a mai napi kenyérünk is tegnaptól maradt: ezzel indulunk az útra.

Új út, új világ kezdődik velünk? Nem! Az egyenes útról nincs elágazás. A régi utat járjuk, csak az újrakezés friss lendületével kezdjük. Nem térünk el az eszméktől, melyeket örökségképen kaptunk. Új vándorok menetelnek a régi úton, új őrszemek állnak a vártán. Nem tűzünk ki új célokat. Szemünket a magasra kitűzött cél felé emelve, igyekszünk tovább előre. Mi sem szeretnénk, ha célt tévesztenénk. Azért ha valaki úgy látná, hogy letértünk a régi útról, nem jó az útirány, mondja meg nekünk és vezessen vissza minket.

Kérjük azokat az „Öreg diákokat“, akik a Közlöny ifjúsága, férfikora idején, vagy csak alig pár évvel ezelőtt még zászlóvivők voltak, legyenek „örök diákok.“ Fáklyákkal vegyék körül a most menetre kész ifjúságot. Világítsák az utat. Mert úgy szeretnénk járni, mint a világosság fiai.

Kérés a menetszázadokhoz: A Közlöny a sárospataki Ifjúság lapja. Van egy orgánunk, melyen keresztül szólhatunk, üzenhetünk, harcolhatunk vagy segítséget kérhetünk. Óriási érték ez az örökség! Éljük vele! Ha „üres“ a Közlöny, ha kifogásod van egyik-másik cikk ellen, segíthetsz rajta: írd, és jobbat írd! Elsötétítés és földalatti munka ne legyen módszerek. Minden rossz cikket ki lehet szorítani lapunkból, ha jóval halmoztok el helyette. Munkatárs mindenki. Az elsősztályos gimnazista, az elsőéves tanítópépzős, és az utolsó éves theologus is valamennyi. Főmunkatársnak lenni kiváltság. Akinek két cikke megjelenik a lapban, egész éven keresztül a főmunkatársak között szerepel neve. Munkád és tudásod legjavát add, mert ma a sajtón keresztül lesz a tudás hatalommá.

Ez a lap a sárospataki Ifjúság erőmérője. Úgy szeretnénk, ha református sajtótermék is lenne egyszer már erős és hatalmas. Mi lenne, ha mindnyájan összefognánk ezért?!

Főszerkesztő.

SÁROSPATAKI IFJÚSÁGI KÖZLÖNY

Főszerkesztő:

Z. ELEK BÉLA

1938. szept.—október hó

Felelős szerkesztő:

VÁLYI JÓZSEF

Bevonulás.

Szeptember végén mindenki várta az általános mozgósítást.

Mi már augusztusban megkaptuk a behívót. A nyári szabadság letelle után a legfiatalabb korosztálybeliekkel egyszerre vonultak be a régi diák-katonák. Megfigyeléseket végzett a fiatalja; a veteránok felöltötték a fegyvert. Egyszerre a hirtelen elrendelt elsötétítés, légoltalmiriadókészültség, megzavart mindent. Az újoncok az írásbeli gyakorlatról szabadságra mentek. Csak a theologusok maradtak őrhelyeiken. A Főiskola és Sárospatak légoltalmi szolgálatának kiegészítését vállalták. És a pataki ifjúság ezen a sorozáson is alkalmasnak bizonyult.

Kiképeztetésünk közben Münchenben megenyhült a lég. Oltalmazott minket az Egeknek Ura. Hirtelen felragyogott a Nap. Beletekintve, kicsit megszedültünk mi is. Azt gondoltuk, hogy közel van már a bevonulás...

Azóta a diák-sorkatonaság ismét bevonult Patakra. A következők szinte villanásszerűen tüntek fel: Az Ifjúság elrendelte az általános mozgósítást: a tógátusok teljes számban, gimnazistáink és képzős diákjaink képviselettel vonulhattak be néhány óra múlva Sátoraljajhelybe, a vérontás nélkül visszaadott kicsi magyar földre. E sorok írója is ott volt a bevonulók között. Messzebb ment, mint szabad lett volna. Többet látott, mint amennyit meg akartak mutatni nekünk magyaroknak odaát. Látta a talpalatnyi földet, mely szabaddá lett, beszélt magyarokkal és próbálta összeszámolni a kifosztottakat. A fájdalomtól elakad a szavunk. Csak egyet szeretnénk még hangosan kiáltani: szerkesztőségünk is vállalja, hogy a visszacsatolandó Felvidéken nyomorgó és kifosztott magyar testvérek számára elküldött filléreket és pengőket eljuttatja az inségesekhez.

És most elrendeljük az általános mozgósítást: Patakra hívjuk a Felvidékről a diáktestvéreket. Az Alma Mater készül a húszéves találkozóra. Örömnép lesz, ha a Felvidékről is megérkeznek a behívóra a diákok. Ha majd ők is jönnek, az lesz ám a dicső bevonulás...

Z. Elek Béla.

Imádság.

Lekció: Zsolt. 95 : 1—11.

Örök Isten, népeknek Atyja!

Örvendezéssel jöttünk te hozzád, hogy akaratod szerint téged dicsérjünk, téged magasztaljunk. Téged dicsérünk Uristen, mert Te azt érdemled. Te kezekben hordozod a mi életünket, napról-napra és óráról-órára megmutatod rajtunk kegyelmedet. Az éjszakában is megőriztél, megerősítettél és felfrissítettél minket, s ime ez új napon új munkára hívsz el, új feladatokat adsz. újra megmutatod nekünk szeretetedet. Téged dicsérünk Uristen azért is, hogy gondviselésedet megmutatod a mi nemzetünk életében is. Ne haragudj ránk Istenünk, ha mi nagyon gyakran imádkozunk Hozzád a mi nemzetünkért. Te adtad a szívünkbe azt az érzést, amely hálát fakaszt bennünk látva a te szabadításodnak közeledtét s mely Téged keres, Téged ostromol, míg teljessé nem teszed reménységünket. Vakmerők vagyunk, mikor így imádkozunk. Szent Lelked által tisztítsd meg a mi bűnös imádságunkat, tedd valósággá reménységünket. Bizó hittel kérjük ezt mert a Jézus Krisztus által fiaddá fogadtál minket. Ez a Te legnagyobb ajándékod a mi számunkra. Ez kényszerít minket imádságra. Ezért a mi életünk örök hálaadás Tenéked. Kérünk Istenünk, áldd meg a mi életünket a mai napon is A te törvényed igazgassa életünket te vigasztalj meg minket, ha elcsüggedünk, a te erőd pótolja ki erőtlenségünket. A te Szent Fiad, az Úr Jézus Krisztus nevében kérünk, légy közel hozzánk és hallgasd meg a mi imádságunkat. Ámen.

Csőri István III. é. th. imádsága

a theologusok 1938. okt. 7-én tartott reggeli áhitatán.

Bibliamagyarázat.

„Amiképen az Isten méltatott minket arra, hogy reánk bízta az evangéliumot, aképen szólunk; nem úgy, hogy embereknek tessünk, hanem az Istennek . . . Mert sem hízelkedő beszédrel, amint tudjátok. sem telhetetlenség szlnében nem léptünk fel soha . . . Sem emberektől való dicsőítést nem kerestünk, sem főletek, sem másoktól“

1. Thess. 2 : 4—6.

Az Ige szolgálja, általában a keresztyén ember szükségképen kétéltű: két világban él. Az egyik világ Isten világa, a másik az ember világa. Az igeszolgálat egyetlen és legmesszebbremenőbb célja az, hogy emberi világ átformálód-

---

jék az isteni világ hasonlatosságára. Ebben az is benne van, hogy ez a két világ gyökeresen különbözik egymástól. Az egyikben a mindenekre igényttartó Teremtő, a másikban a fellázadt teremtmény az úr. E két hatalom egymás ellen feszülő akarátának malomköve között őrlődik az Ige szolgálója, s szolgálatának értékmérője az lesz, hogy vajjon Istennek kíván-e tetszeni, vagy az embereknek.

Valamelyik nyáron az egyik dunántúli gyülekezetben jártam, s istentisztelet után szóbaelegyedtem a gyülekezet néhány férfitagjával. „Szépszámmal voltunk templomban” — mondom az egyik nagybajuszú falusi presbíternek. „Hát nem mondom — válaszolta — mink szoktunk templomba járni, igen szeretjük hallgatni a tisztelendő urat, mivelhogy a Bibliáról igen keveset beszél.”

Ezt a kis történetet nem azért mondtuk el, hogy rajta keresztül megítéljük az idősebb generáció munkáját, hanem azért, hogy levonhassuk belőle a következtetést: Ha az embereknek kívánunk tetszeni, el kell árulnunk Isten ügyét. Épen azért „miképen Isten méltatott minket arra, hogy reánk bizza az evangéliumot, aképen szólunk, nem úgy, hogy embereknek tessünk, hanem az Istennek.”

Annak, aki az evangéliumot kívánja szolgálni, tudnia kell, hogy nem e világnak csatlósa, hanem Krisztus szolgálója. Tudnia kell, hogy bár ezen a világon él, de Krisztus eljövendő országának polgára és harcosa, s ezzel a világgal nem köthet szövetséget anélkül, hogy ama másíknak egyúttal árulójává ne lenne. Ez a két világ tudniillik nincs összhangban és békességben egymással. Isten országa a jelenvaló világban érvényesülni akar, ez a világ pedig amannak rovására önmagát akarja érvényesíteni. Jézus Krisztus személye, evangéliuma, minden munkája forradalom: harc a világ fejedelemségei ellen. Ha Jézus Krisztusnak valóban szolgálói akarunk lenni, ezt a harcot nekünk is vállalnunk kell. Minden igehirdetés tárgya és anyaga csak egy lehet: Krisztus, a megfeszített. Krisztus, a megfeszített pedig botránkozásnak köve, s mi „Krisztus jó illatai vagyunk mind az üdvözültek, mind az elkárhozók között. Ezeknek halál illatja halálra, amazoknak élet illatja életre.” (II. Kor. 2: 15—16.) A tisztán prédikált evangélium gyujtóbomba, mely felkavarja a világ ál-békességét és hazug nyugalmat, és harcot hív elő. E harcban két hatalom áll egymással szemben: Isten és a Sátán, az evangélium és a világ. Az a kérdés, hogy Krisztus seregében harcolunk-e, vagy átszökünk a világ táborába. A Sátán mindig kész átcsalogatni minket a maga zászlója alá. Zsoldul gazdagságot és dicsőséget ígér.

A gazdagság és a dicsőség vágya roppant nagy kísértés, mert önzésünkön keresztül ejt meg bennünket, és az emberek iránti hízélgéshez vezet. Igehirdetésünk sokszor azért félénk, gyenge és üres, mert az evangélium szolgálatából gazdagságot és egyéni dicsőséget akarunk kovácsolni.

„Sem hízelkedő beszéddel, sem telhetetlenség színében nem léptünk fel” — mondja az apostol. Szomorú, sőt — mondhatnám — a keresztyénség csödjé az, ha az evangélium szolgálója létlehetőségének biztonságát szilárd és zsiros anyagi megalapozottságban látja, s mindenre kész, hogy az evangéliumot — mely reábiztatott — aranyakra váltsa. Csak a hamis evangéliumot lehet aranyakra váltani. Krisztus művéért, a szintiszta evangéliumért a világ csak egy keresztlet adott cserébe. Nekünk sem fog sokkal többet adni, ha Krisztus evangéliumát szóljuk tisztán és elegyítellenül. Ez azonban nem befolyásolhat bennünket, és nem tántoríthat el minket az igazságtól. A mi gazdagságunk Krisztusban van elrejtve.

Mélységes és merész hitre van szükségünk, mely reá tudja építeni existenciáját Krisztus eljövendő országának reménységére.

„Emberektől való dicsőítést nem kerestünk.“ — Milyen jó volna, ha ezt mi is elmondhatnánk magunkról. Dicsőség csak egyetlenegy van, s ez az Istené. Ennek a dicsőségnek az evangéliuma van reánk bízva. Ha népszerűsége törekszünk, ezt az evangéliumot meg kell hamisítanunk, meg kell üresíteni isteni tartalmától, mert a népszerűségért, az emberek jótetszéséért hízelegni kell, a szentiszta evangélium pedig nem tud hízelegni. Vagy az Isten dicsősége, vagy a tiéd, de a kettőt együtt, egyszerre nem lehet szolgálni.

Számoljunk le azzal, hogy a népszerűség apró virágai nem nekünk nyílnak. Az evangélium szolgáit sokkal inkább üldözi, mint ünnepli a világ, de inkább akarunk Jézussal a keskeny úton az örökkévalóság felé haladni, mint a széles úton az örök kárhozatba.

Nagy Sándor IV. é. th.

Pataki legátus a református világgyűlésen.

Augusztus 23-án voltam először Debrecenben. Az állomástól befelé haladva csak dolguk után szaladó városi embereket láttam, de bent a nagytemplom előtt elámultam: mennyi református, mennyi magyar református! Hosszú tömött sorokban vonult a gyülekezet a kollégium udvaráról a Rákóczi harang hívó szavára, körül a parkon a nagytemplomba; az első már elfoglalták helyüket, de a sor vége még nem indult ki a kollégiumból.

Ott mentek a sorban az amerikai, franciaországi, bécsi magyarok küldöttsége, a megszállt felvidéki testvéreink százával, Erdély, Délvidék, Nyugatmagyarország elküldte követeit, legátusait, hogy hírt hozzanak nekünk elszakadt testvéreinkről.

Ott voltam én is, a pataki kollégium legátusa, nem küldött ugyan közvetlenül senki, de valami húzótt oda, valaki azt sugta hangtalanul a fülembe: ahol összegyűlnek a világ református magyarjai onnan nem hiányozhatnak a pataki tógátus diák, a pataki legátus sem. Elmentem és elvittem szívem nyitott pátensét s mint legtöbbet érő, legdrágább legátummal sok református magyar testvérem ölelő szavával, simogató szeretetével tértem vissza. Elsősorban a megszállt területi testvéreimhez kopogtattam be. Mikor megmondtam egyik buzinkai idős testvéremnek, hogy pataki diák vagyok, áhitattal ismételte — visszaemlékezve a régi időkre — „pataki legátus.“ De átvettem én is az általad hozott üzenetet kemény nézésű magyar Testvérem! Átvettem mikor nem is gondoltad, akkor mikor a zsufozásig megtelt nagytemplomban felzengett az ősi zsoldár: Te benned bízunk eleitől fogva... Szemedben csillogó két gyöngyszemből, barázdás arcod kisimulásából olvastam ezer és ezer testvérem üzenetét: „Hogy élünk, hogy bízunk, hogy Nagymagyarországért imádkozunk.“ Köszönöm testvérem, hogy elmondtad irántunk való szeretetetekel, köszönöm az otthon maradtak üzenetét, de százszor és ezerszer köszönöm azt a két könnyecsepet!

Buzinkai Testvérem! Azóta nagyot fordult a világ kereke, mozgásában még most sem állott meg, hogy ki fog fenn maradni még nem tudni, de én hiszem és imádkozom érte, hogy minél előbb ismét találkozhass a pataki legátussal Buzinkán!

Baksy Rezső.

Megnyílt a sorompó

Sátoraljaújhely, 1938. október 11. Déli 12 óra.

„Isten áldd meg a magyart, jó kedvvel, bőséggel . . .“

Örömtől reszkető magyar ajkokról száll az Egek Urához. „Éljen Horthy Miklós! Éljen!“ Sokszáz torok harsogja, majd a magyar „Hiszekegy“-et énekli lelkesen. Mi is.

Mindjárt itt a nagy pillanat! Várja is lázasan, izgatottan a Rákóczi-úton messze hullámzó tömeg. Mi is alig várjuk, hogy elinduljunk oda, ahol még soha sem jártunk, de ahova visszavógyunk . . . Oda, ahol éppenolyan mint itt, de mégis más; túl a húszéves magyar—cseh sorompón.

Itt van. Eljött a pillanat! A sorompó emelkedik, de mindjobban emelkedik az izgalom is, erőteljesebb a kiáltás, lelkesebb az „éljen“. Már dübörög is a híd a feszesen tisztelő magyar hadsereg alatt. Virágcsokrok repülnek a katonák felé, zászlók emelkednek a magasba és ott, túl a Ronyva patakon, örömkönnyeiktől nedves zsebkendők lobognak. Magyar könnyek csillognak magyar szemekben és röpködnek a kiáltások: „Éljen a magyar hadsereg! Nagymagyarország! Jöjjetek! Hűsz éve vártunk titeket, testvérek!“

Magyar tisztjeink kézjogással üdvözlik a sötétruhás cseh tiszteket, és már nincs sorompó, nincs cseh jelvény a híd fáján . . .

Vezető tanár urunk parancsot ad; „Induljunk hát mi is! Menjünk! . . .“ És eljött a nagy pillanat a mi számunkra is.

Magyarok jószágos Istene! Boldog, könnyes szemű, háromszinű zászlókat lengető magyarjaid szívéből ezért szállt Hozzád a hálaimádság.

Nagy Lajos V. é. tan. növ.

Aratott a halál.

Csodálatos, félelmes éj volt:
Égi mező, kicsinyke fényfolt,
s aratott a Halál.

Kaszája járt, akár a fergeteg,
és hulltak, mint a búzarend:
emberfejek.

Asszony, leány, ifjú, öreg?
Mit bánta ő? Kaszált tovább,
és nem kegyelmezett.

Holdfény. Kaszája csillogott,
jajszó... síkoltás... villanás...
felém hajolt...

Felébredtem.
És rámsütött a Hold.

Deme László VIII. o. t.

Az árnyék.

Mint élő lelkiismeret
kíséri minden léptedet.
Ha hó esik, vagy ólmos eső,
vagy szél fúj is, melletted jó,
utánad kullog, elibed szalad,
de követi mindig siető lábadat.

Ha messze van a lámpa tőled,
sok méternyire nyújtja fődét,
ha közeledsz a láng felé,
már ugrik a hátad megé,
de lassan megint elibed kúszik,
s mint lenge szellem a falon úszik
az árnyék.

Kiss András VIII/a. o.

OKTÓBER 6.

1938. október 6 át különös érzésekkel ünnepelte a magyarság. A magyar nemzetet lelke mélyéig érintő világtörténelmi események annyira magukkal ragadják az embereket, hogy alig jut idő arra, hogy az emlékezés által felfedjük a fátylat történelmünk e szomorú napjáról. Az elmúlt hetekben azt gondoltuk, hogy nem így fogjuk október 6 át ünnepelni. Azt hittük, hogy a több mint egy millió felvidéki magyar is velünk együtt mond hálaimát a szabad magyar földön a magyar szabadság hős tábornokaiért. Nem így lett. A szenvedés csordultig telt poharát fenéig ki kell üríteni. Egészen márciusi kikeletet éreztünk az elmúlt hetekben a szeptemberi napsütésben is. Hiába volt a reménység, mégsem lett örömnép október 6-a.

Úgy látszik, nem magyar sors az öröm, a diadal, hanem csak a bánat, az áldozat, a szenvedés. Igaz, nem megvetendő ez a nemzeti elrendeltség, mert ezek elviseléséhez és véghezviteléhez sokkal inkább hősök kellenek, mint a diadalhoz. Nem mondom, lehet ez igen gyakran gyávaság is, azonban a magyar államiság függetlenségének harcosai hősök voltak, a szó legnemesebb értelmében, mert a nemzet ezerszázados épületéhez drága köveket adtak a mártíromságban, mert tudták azt, hogy haláluk magvetés lesz, hitték a költő szavait:

*„Nem lehet, hogy annyi szív
Hiába onta vért,
Keservben annyi hű kebel
Szakadt meg a honért.“*

A történeteket tudjuk azután, azonban nem szabad elfelednünk, hogy egy ilyen véráldozat örök mementóként századokra hozott engesztelő áldozat egy nemzet történetében. Az aradi vértanúk kiomló vére, mártir halála Trianonért is égbe kiált, s most a nemzet sorsdöntő óráiban holtan is élő erőt jelentenek a magyar nemzeti élet függetlenségi vágyaiban, abban a le nem törhető törekvésben, hogy a magyar föld ismét magyar és nagy legyen.

Október 6-át feledni nem lehet. Jó nekünk újra megpróbált magyaroknak megállani az aradi emléknél. Sorsdöntő napokat élünk. A haza teste darabokban. Nem tudjuk, mit hoz a holnap. Ezer remény és kétség között él nap-nap után nemzetünk. A felvidéki magyarság fájdalmas panasza alig jutott el a müncheni békekonferenciához. Érezzük újból, hogy egyedül vagyunk. A politika nem látta meg a magyar igazságot, vagy ha látta, nem akart róla tudomást szerezni, vagy talán nem tudtunk mellette mi magyarok eléggé meggyőzően síkraszállni.

Most azonban úgy érezzük, hogy mindenképpen ellenére is győz a magyar igazság. Jön felénk feltartóztathatatlanul. Megmutatja a magyar igazságot, s így a magyar követelések jogosságát egy hazugságon felépült, haldokló állam dicsőtelen széthullása, melyet feltartóztatni már talán fegyverrel sem lehet. Sok fájó sebe van még a magyarságnak. Hisszük, hogy a történelem fellülről irányított ítélőszéke azokra is elhozza a gyógyulást napjait. Imádkozzunk mindenkor azért, hogy Isten ujjmutatása, Isten akarata szerint legyen a magyarság jövődjének kialakulása.

Merényi Dániel.

Református Keresztyén Ifjúsági Egyesületi Munka.

Október 31.-e az ifjúsági egyesületi munka új megindulását is jelenti. Az új kezdésnél csendesedjünk el, s nézzük meg, mit is akarunk az új munkaévben az Ifjúsági Egyesületben csinálni.

A *vezetőnek* elsősorban látni kell a célt, mely felé drága ifjú lelkeket kell elvezetnie. Látnia kell az utat is és járnia kell rajta.

Eredményes csak akkor lehet az ifjúsági munkánk, ha a vezetettek is meglátják azt, hogy mi hová akarunk menni és hol akarunk járni. — Ha ezt nem fogják meglátni, akkor fölöslegessé, sőt haszontalanná vált a vezető munkája. Még veszedelmesebb az u. n. ötletszerű ifjúsági munka. (Az ilyen munkához is van egy jó ötletem: hagyjuk sürgősen abba!) Az ilyen munkánál maga a vezető sem tudja, hová megy, hogyan tudhatnák hát a vezetettek?!

Álljunk meg azért most a kezdetnél néhány percre, s nézzük meg, az új munkaévben mi is a teendők?

Mi a *célunk*? — Olyan ifjakat nevelni, akik meglátva Istennek irántunk való kegyelmét, kívánják a Ő életüket Jézus Krisztusnak teljesen átadni, s akik azután az élet minden vonatkozásában töltiktelhetőleg *készek és képesek* Isten dicsőségét szolgálni.

Ez a nevelés nem a kegyelmet adja, ezt csak Isten adhatja, de ezáltal a nevelés által megérezheti Isten iránta is megnyilvánuló szeretetét és irgalmát. De szükség van erre a nevelésre azért is, mert az Isten dicsőségének a szolgálatához legfeljebb a készség van meg az emberben, de a képesség nincs. — Megmagyarázva: lehet, hogy egy ifjában van vágy szolgálni Istennek, de nem tudja, *hol* lehet és *hogyan* lehet.

Milyen az az ifjúság, mely nemcsak kész, de képes is szolgálni Isten dicsőségét?

1. Testileg edzett.

2. Értelmileg fejlett.

3. Társadalomban hasznos munkát végző.

4. (Nem utolsó sorban, hanem, mint amely szinte összekapcsolja, mintegy magába öleli az első hármat, mely nélkül *ebben* az egyesületben nincs értelme az első háromnak, mely első és felső: *vallásos*: tehát!) *Krisztust követő* ifjúság.

Szükség van tehát az egyesületünkben testi munkára. Szükség van edzett testre! A beteg test (legtöbb esetben) teljesen képtelen a szolgálatra! „Áron vétetettek meg, dicsőüléseitek azért az Istent a ti *testetekben* és *lelketekben*.” (1. Kor. 6: 20.)

Szükség van az értelmi munkára is az egyesületünkben. „Legyetek *okosak*, mint a kígyók, — mondja Jézus. (Máté 10: 16.) — Meglássátok, hogy mimódon okkal *járvatok*, nem, mint bolondok, hanem, *mint bölcsék!*” (Eféz. 5: 15.)

Bölcsen kell járni a *jóban!* (Róm. 16: 19.)

Letagadhatatlan, hogy fejlett értelem kell ahhoz, hogy meglássuk, mi a jó, mi nem jó!

Szükség van, hogy szociális munkára is neveljük az ifjakat. Nem ér semmit a hit, ha nincsennek cselekedetei! „A hit, ha cselekedetei nincsennek, megholt ő magában!” (Jakab 2: 17.) — Ez által a munka által mutathatjuk meg

---

leginkább, hogy mi Krisztust követő ifjúság vagyunk, aki azért jött, hogy Ő szolgáljon másoknak. Ez a munka az, mely által másokat is Isten dicsőségének a szolgálatára serkenthetünk: „Úgy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák az emberek a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat!“ (Máté 5 : 16.)

Szükség van mindenek fölött a lelki munkára! Jól tudván, hogy „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelkében pedig kárt vall.“ (Márk 9 : 36.)

Ennek a lelki munkának igazi lelki munkának kell lennie! Ez a legfontosabb! Oda kell vezetni az ifjakat Jézushoz! A legnehezebb, de a leggyönyörűbb hivatás. A mi szeretetünk, önmegtágadásunk és a szó szoros értelmében vett szolgálatunk által érzi meg az ifjú Krisztus szeretetét.

Igazi ifjúsági munka az, melynél a négy munka egymás mellett folyik. Jól meg kell jegyeznünk azonban, hogy ha a testi, szellemi, vagy szociális munka egy cseppet is megfelelkezik az ezkői mivoltáról, akkor az a munka többé már nem református keresztyén ifjúsági egyesületi munka!

Isten segítségével a következő számokban a négy munkaág részleteivel szeretnék foglalkozni.

Hiszem, hogy e gyarló munkám által szolgálók azoknak az ifjú, vagy idős testvéreimnek, akik szeretnek az ifjúsággal foglalkozni, s akik akarnak egymás hite és egymás szolgálata által épülni!

Kolláth József IV. é. theol.

Sárospatak—Sajókesznyéten.

Hagyjuk el a kötőjelet és írjunk helyébe néhány Bodrog-Tisza-Sajómenti falu nevét, hogy azok mutassák, milyen vidékeken jártak a 764. Timotheus csapat őregjei június 16—22 ig.

Borus, esőt ígérő hajnalban indultunk a csónakház mólójától Zoltán Bátyánk vezetésével. A pataki vár három bástyája alig tünt el az evezősök szeme elől, mikor a kormányos már örömmel jelentette: Bodrogolaszi! Talán ezen a részen legszebb a Bodrog folyása. A vízbenyuló fűzektől smaragd zöld vizen, most még könnyedén, egymást előzgetve siklottak a „Léhűtő“, „Naplopó“ és „Liliom“. Mindegyiknek meg volt a maga terhe. A léhűtő vitte az egész tábori felszerelést, amire hét embernek szüksége van. Sátrak, kondérok, élelmiszer stb. Ezenkívül egy potyautas a kormányos. A másik két csónaknak épen elég terhére voltak a még kissé bizonytalanul merítgető evezősök.

Multak az órák, napok; változtak a tájak. A Bodrog-menti faluk után következett Tokaj, aztán sorban: Tiszaeszlár, T-Ladány, T-Lök, T-Dada, T-Dob, Köröm, Kesznyéten.

Ennek a kb. 140 km-es utnak minden nevezetes eseményét megörökítette a mi kedves utitársunk, tábori újságunk a „Kormánylapát“. Sokszor megvidámitott, megpihentetett bennünket, hálával idézünk belőle néhány sort. Az első nap krónikája így szól: „A mai nap olyan korán kezdődött, mintha tegnap lett volna. A hajnali indulás a magyarázata annak, hogy csak Liszlán reggeliztünk. Hogy lehetett volna reggelizni hajnalkor? . . . Hajnalizás pedig tudunkkal a szokásos étkezési módok közé nincs felvéve. Bodrogkereszturban tárjasjátékot ren-

---

deztünk a „Hidaskásdi“-t. Innen már csak néhány jó rántás volt Tokaj. Itt már fáradtak a karok, ritkultak az evezőcsapások, megjelentek az apróhirdetések mint : Első evezősi rangomat kormányosságért ráfizetéssel is elcserélném.

A pár rántás megtörtént s hurrá!! ráevezünk az öreg Tiszára. Üdvözlünk Téged drága lüktető ártériáját a magyar föld testének. A pár jó rántás után sajnos egy rossz rántás következtét Matyi szakács kotyvaszló műhelyéből. Egyébként az első ebéd a szakács romatlan erejét mutatta. A lebbencs lebbent, a borsó borsodzott, az összhangot a rántotta sem bántotta. Némi ejtőzés után megkezdődött a délutáni bujócskázás a tokaji hegygel. A ravasz öreg kopasz, hol jobbról, hol balról, hol előlről bukkant fel. A Löknél nyert lökőerő majdnem újra elfogyott, mikor 70 km napi ut után a tiszadadai réven alul mi is révbe jutottunk. Kipakolás, vacsora után rövid bibliamagyarázatos áhítatott tartottunk. Mint megfáradtak mentünk, Ő megnyugtatott bennünket.“

Igy telt el az első nap s így a többi öt is. Mindig éreztük a tábor tested felfrissítő, lelket megtermékenyítő varázsát s ez mindig erőt adott az ernyedő karokba. Ahol elhaladtunk igyekeztünk megismerkedni a falu történetével. Urkomnál csodálatlalt álltunk meg Széchenyi emléke előtt. Itt kezdte meg szabályozó munkáját. Az első kapavágás helyén hatalmas emlékoszlop áll rajta a felírat: „Két hatalom versenge soká e róna bírásán: Emberi szorgalom és a vizek ős eleme. Széchenyi lett a bíró; a Tiszát medrébe szorítá szózata s a nagy tér im szabad s a mienk.

Kesztyébenben meglátogattuk Szeretettelva egyik polgárát. Tiszadadán szerepelt regőscsoportunk egy ének számmal a vasárnap d. e. istentiszteleten.

A Szegei kaolin gyár alatt volt utolsó táborhelyünk. Mégegyszer fellobogott a tábortűz. Most már Patakhöz közel hangzott ajkunkról a zsoltár. Mégegyszer érezhettük az esti csendes áhítat lélekösszeforrasztó erejét; Zoltán Bátyánk az utolsó parancsfelolvasásra vezényelt vigyázz-t; utolsó őrségre vánszorogtak ki sátrukból a „kék“ sátor lakói.

Másnap, naptól megbarnítva, munkától megedződve, könnyű szívvvel köszöntöttük az öreg oskolát. Még csak annyit had idézzünk a Kormánylapátból: „Jó volt, szép volt, Istennek legyen hála érte“ !

Bertalan Imre III é th.

Ifjúsági elnöki megnyitó beszéd az I. Rákóczi György egyesületben.

Kedves Diáktestvéreim !

Szókásban van az, hogy minden egyesület, első rendes gyűlésén, az ifjúsági elnök elnöki megnyitó beszédet tart, melyben elmondja gondolatait s terveit az évi munkával kapcsolatosan.

Először is köszönetemet fejezem ki az Egyesület tagjainak, akik az elnöki szolgálattal kapcsolatos teendőik végzésével megbíztak. De köszönetemet fejezem ki azoknak is, akik az alakuló gyűlés után, közvetlenül vagy közvetve, elémm tarták éltem hibáit és bűneit. Igen, bűneim megszámlálhatatlanok, de Isten ez intelmeken keresztül is segít, hogy megszabadulhassak bűneimtől.

Kedves Diáktestvéreim! Harcok világát éljük. Nem szabad elfelejtenünk, hogy nemcsak csatamezőkön harcolnak népek és országok egymás ellen, hanem gondolatok, eszmék és felfogások is küzdenek egymással. Ne csodálkozzon hát senki sem, hogy most én is harcba hívom s szólítom Diáktestvéreimet! Mégpedig szent harcba! Seregünk vezére: Maga az Úr Isten; harcunk oka: bűnünk. Nem más bűne, hanem a mi bűnünk. Küzdelmünk célja az ettől való szabadulás. Én ebben látom ez évi, sőt egész éltünk munkaprogramját.

Szeretném felolvasni most Birák Könyve 7. fejezetét. Sajnos, ezt nem tehetem, de azért kérem minden Diáktestvéreimet, hogy csendes perceiben olvassa el! E fejezet elmondja, hogy Gedeon hogyan győzi le a midianitákat.

Izráel táborba száll a Haród Kútjánál. Vezére Gedeon. Sereglétszáma 32 ezren is felülvan. Jehova kiált az egész nép hallatára: Aki fél és retteg, térjen vissza! Majd próbát tesz velük. S végül a seregben 300 férfi marad. 32000-ből csak 300 harcos lesz, és ez a maroknyi csapat arat győzelmet az ellenségén, e jelszóval indulva el a harcba: Az Urért és Gedeonért!

Most D. T. mi is táborba szálltunk. Selectio már megtörtént részben. Vedd Isten különös kegyelmének, hogy „pataki diák“ vagy! Hogyan mit jelent ez, még később fogod talán megérteni, de minden bizonynal boldogan fogod mondani évek multán: Én is pataki diák voltam! — Most egy újabb selectio. Itt Te is döntesz, akarod-e Te is kivenni részedet a harcból. Közös ellenségünk a bűn, a diák bűnök. Felsoroljam? Nem, ezt nem teszem, meglátod, ha önmagadba tekintesz. Ott találod a büszkeséget, szeretellenséget, a farizeust stb. Soroljak példát életünkéből? Elmondok egyet a sok közül. Minden osztályban van az „osztály által megvetett, lenézett s kigunyolt diák.“ A mult napokban osztályunk előtt szünetben több 4—5 tagból álló csoport alakult. A „megvetett diák“ egyik csoporthoz csatlakozott — hallgatta beszélgetésüket. Egy óvatlan pillanatban egyik osztálytársa hátbavágta, de nem volt annyi őszinteség benne, hogy meg merete volna mondani, hogy én voltam, hiszen nem kellett a megtorlástól félnie, mivel a megsértett az osztály leggyöngébb fizikumú tagja volt. S az ment tovább, egy másik csoportban hasonló módon járt. — És ez így megy évről évre minden osztályban. Ezek és ilyenek ellen is kell harcolnunk. Ezek a mi bűneink! Ez még csekélység, de fejlődhetik kint az életben mindent lenéző s megvető göggé. Tehát még most, csirájában kell elfojtani e bűnt társaival együtt! Ezek még elválasztanak bennünket az Urtól!

Hogy az Úr Isten katonái lehessünk, kell, hogy előbb Övéi legyünk. Övéi pedig azáltal leszünk, ha teszünk valamit Érette! Most kérdezem, mit tettél Te eddig Érette? Ha beismered, hogy eddig bizony vajmi kevés az, mit tettél, most hát munkára fel! Kérdezed hol? Itt, ez Egyesületben. Értse meg minden diák, hogy neki is ki kell vennie részét a harcból is! Kell, hogy megérezze minden diák, a legkisebbtől a legnagyobbig azt, hogy itt dolgoznia kell, nem saját erejéből, hanem az Úr segítséggel, nem kérkedésből, hanem alázatos szívevel!

Imé, ez lenne évi munkánk! Erőnk a munkához? Vajmi kevés! „Uram Isten! Imé én nem tudok beszélni, hiszen ifjú vagyok én!“ Tudod mit mondott Jákób, mikor az Úr angyalával harcolt a Jabbak révénél? „Nem bocsátlak el Téged, míg meg nem áldasz engem!“ Most hátha Te is átérezted ezt szivedben, úgy halld meg az Úr parancsát: „Gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj! (Jeremiás 1: 10) — Gyertek, induljunk a harcba!

Rivó Zoltán.

ILLUSZTRÁCIÓK

Példabeszédek 8:36:

„... Elmegyek a kovácshoz és ezt mondom neki: Csináljon egy ilyen és ilyen méretű hosszú és vastag láncot. Mikor készen lesz, kifizetem az árát. A kovács minden más munkát félretesz, és máris erősen dolgozik. Egy hét múlva elmegyek a kovácshoz és ezt mondom: Nézze, rosszul számítottam, csinálja hosszabbra a láncot, dolgozzon rajta még egy másik hetet. Persze a kovács megrövidül az üzletnek és nagy lelkesedéssel tovább dolgozik. Később is elmegyek hozzá és ismét azt mondom: Még mindig túlrövid.“ De — mondja a kovács — már elhasználtam a vasam és az erőm. Akarom a fizetésem. De én még mindig arra serkentem, hogy amíg bírja, addig csinálja. És azután fizetés helyett megkötözöm kezét-lábát és bedobom egy égő kemencébe. — Ilyen a sáttínnak a szolgálata“

Gal. 2—20:

Luther Márton mondotta: „Ha valaki jön és kopog a szívem ajtaján és kérdezi, hogy: Ott ki lakik? Én ezt felelem: Luther Márton lakott itt, de ő elköltözött és most Jézus Krisztus lakik itt.“

Gal. 2—20:

Egy teológiai beszélgetés alkalmával kérdezte egyik teológus: Miért választotta Jézus Judást? Nem tudom — válaszolt egy másik, — de van egy nehezebb kérdésem: Miért választott engem?

Ap. csel. 2—42:

A hajó helye a vízben van, de ha a víz belemegy a hajóba, elsüllyed. - Az egyháznak a helye a világban van, de ha a világ belemegy az egyházba, elsüllyed.
Angolból fordította: Berecz Árpád II. é. th.

Könyvismertetés.

A hit. Sajtó alá rendezte: Dr. Mátyás Ernő. Talán elsőnek ismerteljük a most megújult Sárospataki Füzetek első számát. A májusi közös lelkipásztori, tanári, tanítói konferencia anyagát adja nyomtatásban ez a 83 oldalas kis könyv. A konferencia ilyen maradandó nyomokat is hagyott, hogy akik nem lehettek ott, azok is épülhessenek a tíz, gondolatokban rendkívül gazdag előadásból. Farkas István püspök: A mi hitünk c. konf. megnyitó beszédéből való idézet is mutatja, mennyire aktuális ez a specifikus sárospataki szellemű írás: „A keresztről való beszéd — ma — újból: bolondsággá lett sokaknak, akikről mi is bizonytalanságnak ma, — különösen: megtartás és erő!“

Tartalmi szempontból ismertetni úgy gondoljuk röviden jól megoldhatónak, ha ideírjuk, hogy kiknek tartalmazza szellemi kincsük legjavát ez a füzet: Dr. Mátyás Ernő: A hit a bibliában, Dr. Marton János: A hit a katolicizmusban, Dr. Nagy Barna: A hit a ref. egyházban, Szabó Lajos: A szekták hite, Darányi

---

Lajos: A gyermek hite, Dr. Szabó Zoltán: Az ifjúság hite, Gyülvézi István: A felnőtt ember hite, Svingor Jenő: Hit és tudás, Dr. Enyedy Andor: A személyes hit szerepe mai egyházi életünkben, Kiss József: A hit kölcsönös építő szerepe mai református egyházban.

Ugyanarra az egyellen hitre tíz fényező világít. Ilyen szélesvilágú fényforrások mellett úgy látjuk, hogy a megújult Sárospataki Füzetek című sorozat — s benne ez az első füzet is — a ref. egyházi és a magyar nemzeti tudományosságunk egyaránt kiváló szolgálatára van. —Z.—

Példák gyűjteménye. *Sajtó alá rendezte: Pócs Lajos.* Amit minden prédikációból haza szoktunk vinni a templomból — a jó illusztráció — az van ebben a könyvben feljegyezve. 1037 példát, a mindennapi életből és a történelemből vett szebbnél szebb eseményeket gyűjt össze prédikációkból, prédikációkhoz. Lelkészek, gyülekezeti munkások, vasárnapi iskolai tanítók nem nélkülözhetik ezt a csinos kiállítású 320 oldalas könyvet. Pedagógiai kézikönyv ez: szórakoztatva nevel. Képművészet belülről: az ezernyi kép egy evangéliumi igazságot pompásan meg tud világítani. Aki építeni és épülni akar, jól teszi, ha megveszi a könyvet, mert a minden evangéliumi munka közben jó szolgálatot tevő könyv nemcsak könyvtárát, hanem lelkét és lelkeket is gazdagít. Ára: füzve 3 P, kötve 4 P. A könyv megrendelhető: Pócs Lajos ref. külmissz. s. lelkész címén: Budapest, Kálvin-tér 8. II. 17.

Csak egyetlen kiragadott példát a gyűjteményből: „Egy angol hittudós, aki ismert volt komoly kereszténységéről, egy falusi sáros utcán haladt át. Kikereste azt a helyet, ahol legkönnyebben kikerülhetette a sarat. Szembetalálkozott egy emberrel, aki haragosan mordult rá: „Én nem térek ki egy semmirekelőnek“ — Én igen — felelt a tudós, és nyugodtan belépett a sárba.“ —Z.—

Aprohirdetes.

Elveszett két vessző a fenti szóból. Gondos és figyelmes utánjárással sem tudtuk megtalálni. Kérjük a jószívű megtalálót, hogy juttassa el szerkesztőségünkbe a két vesszőt — *huszonöt botot kap helyette.*

Két mondat: *B. Danyinak* állszakála van. — *Az állán* van.

Három Csorba esett a Főiskola jóhírnevén az idén: Nagy Csorba, Kiccsorba, Csúnya-Csorba. (Géza, László, Dezső a keresztnevük.)

B. Danyi közli, hogy a saját szakállára többé nem dolgozik.

Hogy mondják más szóval a trójai falovat? —? *Cselló.*

Aforizma a „Timotheus“ cserkészcsapat nyári táborából: Sűrű tealé fertőtlenít — Matyi teája fertelmes.

Egy anekdóta. Józsi bá-ról beszélgetünk a háta mögött. Valaki azt állítja, hogy Józsi bá a háborúban *tűzér volt.* Behívjuk és megkérdezzük tőle: Hol voltál Józsi bá? — *Vízér' —* volt az egyszerű felelet.

Más állítása szerint Józsi bá *tűzmester* volt. A konyhánál tüzelt.

Álom.

*Nemsoká eljön a nyugvás ideje,
Álomra hajtom én is a fejem,
Az édes nyugalom tiszta álma
Virágsokorba köti a nevem.*

*Álmodok szépet, csodás dolgokat,
Lelkem szárnyain magasba szállok!
Boldog lelki képek sok száza
Álljatok meg, — pihenni vágyok!*

Kóródy Lajos III. é. tn

HIREINK

A lap elfogadása a lap megrendelését jelenti!

*

Kedves olvasóink!

Szeretettel kérjük, hogy „Közlöny”-ünket most is fogadják szeretettel. Kérjük azokat, akik a múlt évben is elfogadták, de az előfizetésről megfeledkeztek, hogy most ne feledkezzenek el az anyagi támogatásról, mert nagyon rászorulunk! Ha régi mondás szerint a háborúhoz, a jó harci erényen kívül, ez a három szükséges: pénz, pénz és pénz, akkor a sárospataki ifjúság önnevelésében jó szolgálatot teljesítő lapunk megjelenéséhez is nagymértékben szükséges a pénz.

*

Évek óta első előfizetőnk Dr. Eröss József ny. körorvos, Iharosberény, 10 P előfizetését köszönettel nyugtázzuk.

KIADÓHIVATAL.

*

Dusicza Ferenc ezéven végzett testvérünk máris bevezett a házasság boldog kötőjébe élete párjával; Görgey Ilonával. A theológia ifjúsága czúton kíván nekik Istentől minden jót.

Mészáros Irénke és Fürjész István, — akinek okt. 2-án volt a beiktatása Ko-

vácsvágáson, — okt. 20-án esküsznek egymásnak örök hűséget. Az Úr áldása kísérje az Istenhez mindhalálíig hűségeseket.

Újszászy Kálmán theologiai professzor és felesége, Deák Ilona egyéves boldog házasságát a nyáron Ágnes nevű aranyos kislánnyal áldotta meg a jó Isten. Isten áldását kérjük a szülőkre, hogy felnevelhessék gyermeküket.

Főiskolánk ifjúsága okt. 11-én este 8 órai kezdettel lámpionos és fáklyás felvonulással egybekötött nagyszabású és lélekemelő tüntetést rendezett a régi magyarlengyel határok visszaállítása érdekében; a a hősök szobránál Vályi József szénior mondott lelkesítő beszédet.

Hatalmas revíziós nagygyűlés volt Sárospatakon okt. 13-án, melyen résztvett a község hazafias közönsége.

A sorsunk eldöntésére rendelkezésünkre álló három hónap minden napján este fél 7 órai kezdettel a templomban bűnbánati istentiszteletre gyűlnek össze a hazánk felszabadítását Istentől váró református lelkek Sárospatakon.

Siegfried Brendecke végzett német theologus 11-én megérkezett, hogy stipendiumi évét akadémiánkon töltsse el.

Október 12-én egyházmegyei gyűlés volt.

A theol. akadémiára ezidén 10 rendes és 5 rendkívüli hallgató vétetett fel; utóbbiak írásban kötelezték magukat arra, hogy a theologia elvégzése után tanári pályára mennek.

Keller Adolf, a svájci „Europäische Centralstelle für Kirchliche Hilfsaktionen“ jótékony célú egyesület vezetője 5 héber és 7 görög biblivával segítette az arra rászoruló theologusainkat, akik Isten áldását kérik a jószívű adakozóra.

A Móricz Miklós által kitűzött „Szeretetalva-ösztöndíjat” — 300 pengőt — a megtartott tehetségvizsgálat eredményeképen Bárány Sándor I. oszt. gimn. tanuló nyerte el. Bravissimó!

Ecsedy Lajos, tanítóképző-intézeti tanár egyházművészeti speciál-kollégiumot tart a theol. akadémián.

Új tanárok a gimnáziumban. Novák Sándor igazgató nyugalombavonulásával megüresedett tanári szék betöltésére az igazgatótanács Palumbo Gyulát választotta, kinek neve jólismert olvasóink előtt, mivel főiskolánknak, és theológiánknak kiváló növendéke majd szenióra volt. — A megszorított természetrajzi órák ellátására Erdődi László, szakmájának kitűnő tanára nyert alkalmazást. — Végül itt tölti gyakorlati tanári évét főiskolánk másik kiváló növendéke: Ablonczy György, ki az angol-internátusban nevelő-tanári szolgálatot is teljesít.

Az évmegnyitó ünnepélyen Béki Zoltán, amerikai lelkipásztor írta be örökre nevét prédikációjával óhazai magyar testvérei szívébe. Az imateremben Tárczy Árpád közigazgató tartott felemelő megnyitóbeszédet, majd Farkas István püspök úr intézett lelkesítő buzdító szöveget az ifjúsághoz. — Közvetlenül ezután történt a humán internátus felavatása. A gyönyörű épülethez méltó avatóbeszédet gr. Bethlen Pál gondnok úr tartotta, a szívek háláját Janka Károly eszperes úr imája tolmácsolta és püspök urunk szép beszéde zárta be a felemelő ünnepélyt. Közben Istók Miklós III. é. hh. dr. Gulyás József ez alkalomra írt „Avatóra“ c. költeményét szavalta el.

Szept 12—16-ig volt az I és II. lelkészsképző vizsga. Az I. lelkészsképző vizsgálatra jelentkezett 15 végzett theologus valamint egy — a római katolikus egyházból áttért segédlelkész, aki jó eredménnyel vizsgázott. A többi eredmények így oszlanak meg: 4 jeles, 8 jó, 2 elégséges és egy jelentkező két tárgyból javításra utasított. A második lelkészsképző vizsga a 11 jelentkező 3 jeles, 3 jó és 2 elégséges rendű eredményével záródott.

Szept. 14-én volt a végzett segédlelkészek exmissiója. Az ünnepélyes aktust Enyedy Andor, egyházkerületi főjegyző imája

nyitotta meg. Prédikált Vályi József szénior. Ezután dr. Zsiros József theol. akad. igazgató átadta a segédlelkészeket, kiket Farkas István püspök úr megható beszéde küldött ki magasztos szolgálatuk megkezdésére.

Az alapvizsgák szeptember 22—24-ig folytak. A 11 jelentkező közül 6 jó, 4 elégséges, egy pedig elégtelen eredménnyel javítóvizsgálatra utasított. Jellemző az akkori helyzetre, hogy Nagy Sándor zászlósi egyenruhájában jelent meg a vizsgán és azt egy nappal hamarabb tette le.

Ezéven stipendiummal a következő végzett theológusok mentek ki külföldre: Németország, Tübingen: Czegle Imre; Halle: Kóris Lajos, Kiss Barna, Szalay György. Amerika: Kovács István, Franciaország: Gulyás György.

Szeptember 28-án csendes nap volt a theol. akadémián. Irást magyarázott dr. Szabó Zoltán. Előadást tartottak: dr. Marton János „Az internátusi élet fejlődése“ és dr. Nagy Barna „A háború ker. ethikai szempontból“ címmel.

Szeptember 7—26-ig a theológus ifjúság résztvett a légvédelmi kiképzéssel bővült szokásos leventeoktatási tanfolyamon, melynek IV. éves résztvevői megkapják leventeoktatói oklevelüket.

Október hatodikán gyászistentisztelet volt a templomban, amelyet hagyományos szokás szerint a szénior: Vályi József tartott.

A rendkívüli körülményekre való tekintettel az igazgatótanács a gimnáziumi tanulók részére 10 napos szüreti vakációt adott; ugyancsak eddig tartott a tanítóképzőben is a vakáció. A theologus ifjúság egy akarattal ittmaradt az esetleges légvédelmi és betegápolási szolgálatok ellátására; e célból külön gázvédelmi és egészségügyi kiképzésben részesültek szept. 29—okt. 1 ig délelőtt és délután Révész Menyhért, Moskovics Ervin és Jakó János orvos urak előadásai nyomán. — Különösen hősies volt Berecz Árpád amerikai testvérünk magatartása, aki konzulátusának hazahívó levele ellenére vállalta az ittmaradás veszélyeit.

Gróf Teleki Pál kultuszminiszter úr egy falumunka-tan'olyamra két végzett ifjú részvételét kérte, melyre az igazgató tanács Ablonczy László és Nagy Géza segédlelkészeket jelölte ki

Az áldott nagyvakáció örömeire emlékezünk, amikor beszámolunk cserkész-csapataink nyári táborozásairól. A 764 sz. „Timóthens“ öregcserkészcsapat még a vakáció kezdetén megtartotta ötnapos mozgó vizi-táborozását, a Bodrogon, a Tiszán le, a Sajón felfelé evezve egészen Kesznyétenig jutván el, majd — más lehetőség nem lévén — ugyanczen az utvonalon tértek vissza. A táborozást Szabó Zoltán parancsnok vezette. — A tanítóképző-intézet csapata Harsányi László parancsnok vezetésével Her-nádkak mellett tartotta meg mozgótáborral egybekötött, élményekben bővelkedő táborozását. — A 131. sz. „Hegyaljai Erő“ csapat a „magyar tenger“ mellett Révfülöpön táborozott 35 taggal. A Balaton körül az összes lehetséges közlekedési eszközök felhasználásával (gyalog, vonaton és hajón) mozgótábor is rendeztek. A felejtethetlen táborozás vezetője Baksy Rezső IV. é. hh. volt. Végül meg kell emlékeznünk a Z. Elek Béla IV. é. th. vezetése alatt álló s az öreg-cserkészcsagathoz tartozó „Pipacsok“ háromnapos mozgótáborozásáról. Az összes cserkészcsapatok részletes és kedélyes beszámolója elhangzott szept. 25-én a Mud-rány teremben tartott együttes összejövetelen.

A külföldi tanulmányuton járt ifjak, u. m. Hazagh Mihály, Jánossy Ferenc, Konez Sándor, Rózsai Tivadar, Szilágyi István és Tussay János, tehát összesen heten beküldötték beszámolóikat. Később érkeznek haza: Vataj László és Biró Sándor.

Nagyon szép mátrai kirándulást tervezett szeptember végére a gimnázium tanári kara, amelyet azonban az események forgatagában nem lehetett végrehajtani. (Ennek pótlására legközelebb a Tátrába szeretnénk menni — utlevél nélkül.)

Ez iskolai év több újítása közül megemlítjük, hogy minden diák részére „El-

lenőrző könyv“-et vezettek be, melynek célja a tanári kar és a szülők közötti érintkezés megkönnyítése.

Felügyelők lettek: Az angol internátusban Vataj László és Biró Sándor, kiket megérkezésükig Hazagh Mihály IV. é. és Istók Miklós III. é. theológusok helyettesítettek. — A humán internátusban: Tussay János és Péter József segédlelkészek. — Kisinternátusi felügyelők: Z. Elek Béla IV. é., Bazsó Béla III. é., Bertalan Imre III. é. és Baksy Zoltán II. é. hittanhallgatók. — A „Guttenberg-szoba“, (amely most a régebbi énekterem helyére került), felügyelői: Krizsán József IV. é. és Csabay Pál II. é. hh. — Sorfelügyelők a theol. internátusban: Vincze József és Nagy Sándor IV. é. hh.

Közöljük az általános választások eredményét. A „Hittanhallgatók Egylete“ tisztikara: Elnök Merényi Dániel, IV. é. hh. alelnök Nagy Sándor IV., titkár Bertalan Imre III., pénztáros Bazsó Béla III., jegyző Bodnár István II., iratterjesztő Csorba Géza III. Bizottsági tagok: Balogh József IV., Szabó Imre III. és Polák Géza II. é. hh.

A Kórus választása. Elnök: Dobos István IV., főprecentor: Nagy Sándor IV., alprecentor: Szendy János IV. é. hh. Protokántorok: Istók Miklós I. ten., Szabó Imre II. ten. Nagy Sándor II. é. hh. I. bass., Bertalan Imre II. bassus.

A theológus sportkör tisztikara: Elnök Deák István IV., alelnök Győr Zoltán III., pénztáros Csorba László II., jegyző P. Horváth János II., szertáros Deák István IV. Téli sportok: Baksy Rezső IV. Tennis: Bónis Béla II, Football: Győr Zoltán III, Atlétika: Bertalan Imre III. Szertorna: Bazsó Béla III, Csónakkezelő: Toók Árpád II. é. hh.

A tanítóképzőben a sportköri tisztikar a következő: Elnök: Kiss Gyula, alelnök: Bodnár János. Szakosztályvezetők: Karakó Dániel vivó., Balázs Ernő szertorna-, Márton Ferenc evező-, Kiss Elemér uszó-, Medgyessy Bertalan birkózó-, Balogh Béla boxoló, Balázs Ernő asztali tenisz- és Márta Kelemen IV. é. tenniszszakosztály-elnök.

Az Akadémiai Olvasókör tisztikara :

Elnök: Nagy Sándor IV. hh. Pénztáros: Réti Gyula IV. é. hh. Ellenőr: Bertalan Imre III. é. hh. Könyvtáros: Torró Zoltán III. é. hh. Háznagy: Bodnár István II. é. hh. Választmányi tagok: Merényi Dániel IV., Csöry István III. é., P. Horváth János II. é. és Pünkösti Gábor I. é. hh.

Az „Erdélyi János“ önképzőkör tisztikara :

Tanárelnök: dr. Harsányi István. — Ifjúsági elnök: Király István VIII. a. oszt. t. Titkár Deme László VIII. a., természettudományi szakosztály titkára Fekete Barna VIII. b., főkönyvtáros Daróczy Ferenc VIII. a., főpénztáros Kiss András VIII. a., jegyző Horváth István VII., pénztáros Pataky Sándor VII., alkönyvtárosok Füzy István VII., Szabó Levente VII., Arday László VI. o. t. Sakktitkár Kuthy Lajos VIII. b. o. t. — Választmányi tagok: Fazekas Róbert, Tóth Gábor VIII. a., Mayer Béla, Nagy György VIII. b., Szabó István, Péchy Sándor VII., Kocsis Elemér, Bartos Gyula VI., Marády András, Fekete Gyula V. o. tanulók, Háznagy Orbán László V. o. t. — Az önképzőkör megindítja a természettudományi szakosztály működését, lélektani és természetrajzi pályázatokkal bővíti ki pályatételeit, tervezi egy finn nyelvi tanfolyam rendezését a közelgő finnországi olimpiai játékokra, megrendezi a múlt évben tervezett levélkiállítást.

A „Rákóczi György“ egyesület tisztikara : Tanárelnök: Body Dénes. Ifj. elnök

Rivó Zoltán. Titkár Fekete Barna VIII. b., jegyző Szabó Levente VII., könyvtáros Szabó István VII., pénztáros Kutty Lajos VIII. o. t. Bizottsági tagok: VIII. a.: Harsányi Ilona, Harsághy Géza; VIII. b.: Kőszegi Zoltán, Nagy György; VII. o.: Kukoró Ferenc, Vitkay Bertalan; VI. o.: Lazanyi István, Deák Béla; V. o.: Czövek László, Puskás Lajos.

Az I—IV. osztályosok számára külön u. n. „Kis Önképzőkör“ működik. Tanárvezető Jakabkfi László. Titkárok: Farkas Imre IV. a., és Szabó László IV. b. o. t. — **„Természetvédő Egyesület“** tisztikara: Tanárelnök: Hallgató Sándor. Helyettes: Erdődi László. Ifj. elnök: Kocsis Elemér VI. o. t. Osztályelnökök: Deák Béla VI., Puskás Lajos V., Béres Elek IV. b., Tarr Sándor IV. a., Alitisz György III. b., Tóth Pál III. a., Pogorísky Pál II. a., Vilimszky György II. b., Németh György I. a. és Balogh László I. b. o. tanulók. Tagjai az I—VI. oszt. tanulók. — **„Rákóczi Sportkör“** tisztikara, Vezető: Szabó Károly. Ifj. elnök Nagy György VIII. b. o. t. titkár Feyér Zoltán VIII. a. o. t. — **Megalakult a „Gyorsírókör“** is Zana István tanár vezetésével.

Szerkesztőségi hírek: *Kéziratok beadásának határideje: minden hó 5 ike. Rejtvényrovatot is tervezünk, ha megfelelő, másutt még nem közölt jó rejtvényt kapunk. — A Humor-rovat pályázatot hirdet Minden leközölt anekdotát soronkint 5 fillérrel jutalmazunk.*

Az „Ifjúsági Közlöny“ 1938. október 12-én megtartott tisztújító közgyűlésének választási eredménye :

Főszerkesztő :

Z. Elek Béla.

Felelős szerkesztő :

Vályi József.

Szerkesztő bizottság : Merényi Dániel és Hazagh Mihály IV. é. theol., Szabó Imre III. é. th., Márton Ferenc V. é. tan. képz., Király István gimn. VIII. o. t.

Főmunkatársak : Nagy Sándor és Vincze József IV. é. theol., Bertalan Imre III. é. th., Berecz Árpád II. é. th., Demeter Gyula I. é. th., V. Balogh Béla V. é. t. képz., Deme László gimn. VIII. o. t. — **Hirrovatvezető :** Takács Béla II. éves th.

Kiadóhivatali főnök : Csorba Géza III. é. th.

Nyomtatta: Kisfaludy László a ref. főiskola betűivel, Sárospatakon.

It.
Dr. Ujovicsy Kálmán theol. prof.
Sp.